

den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa, det er Tilskuddet til Folkebog-samlingerne. For nogle Aar siden gav Staten over Halvdelen af Tilskuddet i Forhold til de kommunale Tilskud. Paa Sparekommissionens Foranledning blev disse Beløb nedsat saaledes, at Staten kun skulde give indtil Halvdelen, og nu er Forholdet det, at Statens Tilskud kun udgør 40 pCt. i Forhold til Kommunernes Tilskud. Jeg tror, man maa indrømme, at Spørgsmaalet om at skaffe en nem og billig Adgang til god Læsning i vore Dage er et Spørgsmaal, som gaar parallelt med Spørgsmaalet om den konfirmerede Ungdoms videre Uddannelse, og det kan ikke skilles derfra. Det nytter ikke, at vi i Skolerne lærer Børnene at læse, hvis de ikke faar Lejlighed til fortsat at læse noget og udvide deres Kundskaber gennem selvstændig Læsning, og derfor har dette Spørgsmaal ogsaa for Ungdommen en meget stor Betydning. Flere Steder arbejdes der energisk paa at fremme denne Sag. Jeg skal blot oplyse, at man i Holbæk for 10 Aar siden begyndte med et Bibliotek paa 2,300 Bind, dette Bibliotek er nu vokset til over 6,000 Bind, og Udlaanene er voksede fra 8,000 til 23,000 aarlig. Til Biblioteket er knyttet en Læsestue, som staaar aaben hver Aften hele Vinteren igennem. Alt dette kræver en Ledelse, og Læsestuen kræver Varme, Bøgerne skal indbindes, der skal være en Bibliotekar til at besørge Udlaanene, og det kræver store Udgifter. Jeg vil derfor gerne henstille til Kultusministerens velvillige Overvejelse, om ikke Statstilskuddet kunde blive saa stort, at Bog-samlingerne i hvert Tilfælde kunde faa 50 pCt., altsaa det halve i Forhold til Kommunernes Tilskud.

Jeg har saa et ganske lille Spørgsmaal til Trafikministeren, og, saa vidt jeg kan se, har det den udmærkede Egenskab, at det ikke vil koste Penge at imødekomme mit Ønske paa det Omraade. Ved Holbæk Station findes to Billethuller, og ved 1ste og 2den saavel som ved 3die Klasses Ventesal findes to Døre ud til Perronen, men der eksisterer det mærkelige Forhold, at der aldrig er mer end det ene Billethul aabent, og det er endogsaa hændet — jeg har selv været Vidne dertil —, at rejsende har staaet i Kø gennem hele Gangen, medens Toget holdt ude ved Perronen parat til at afgaa. Jeg har set den bageste Del af Rækken storme ud i Toget og gaa ind i Kupeerne uden Billet, medens den forreste Del, som mente, at de nok kunde naa at faa Billet, kom ud paa Perronen og saa Toget gaa, og saa stod de der med deres Billet. Paa lig-

nende Maade gaar det med de to Døre; der er aldrig mere end den ene Dør aaben hverken i 1ste eller 2den Klasses Ventesal. Der kan være en Trængsel af rejsende til og fra Toget, en Puffen og Støden af den anden Verden, men det generer ikke Stationsledelsen, kun den ene Dør maa holdes aaben. Jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister, at dette Forhold bliver forandret. Som jeg sagde før, tror jeg ikke, det behøver at koste Penge, jeg tror kun, det behøver at koste et Ord fra Trafikministeren.

Saa har jeg ligeledes en enkelt Bemærkning til den højtærede Krigsminister. Paa et af mine Vælgermøder blev jeg af en meget fædrelandssindet, men desuagtet meget menneskekærlig Vælger spurgt, om jeg, hvis jeg blev valgt, vilde arbejde for en Forbedring af den militære Retspleje. Jeg skal derfor tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om Ministeren har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, om der er truffet, eller om der i en nær Fremtid vil blive truffet Foranstaltninger til at værne vore Soldater mod den utrolige Uretfærdighed, som der nu vises dem gennem vor militære Straffelov. Jeg behøver kun at minde ærede Medlemmer om Aalborg-Affæren i Fjor og det Tilfælde, som nylig er forefaldet, hvor en Soldat blev dømt til 5 Dages mørk Arrest, fordi han ikke vilde raabe Hurra for Kongen.

Jeg skal saa slutte med at sige, at ligesom jeg ved disse faa Bemærkninger kun har haft til Hensigt at paatale Uretfærdighederne i forskelligartede, større eller mindre Forhold, saaledes mener jeg, at det i al Almindelighed maa være Lovgivningens Hovedopgave at tilvejebringe den størst mulige Retfærdighed i alle Samfundsforhold, og idet jeg ser Grundlovsspørgsmaalet under denne Synsvinkel, forstaaer jeg ikke, at man fra konservativ Side kan have noget imod at gennemføre et saa absolut Retfærdighedskrav som den lige og almindelige Valgret. Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) fremhævede for nogle faa Dage siden, hvilke Samfundsværdier Hede-bonden frembragte Dag ud og Aar ud, og det er rigtigt, men det samme gælder jo alle de arbejdende Klasser, det samme gælder Landarbejderne, Byarbejderne, Haandværkerne, Husmændene, alle er de jo med til at frembringe netop Samfundsværdierne. Vi nulevende Mennesker her i Danmark kan lige saa lidt som andre skabe en social Lighed, det er et Fremtidsperspektiv, men vi kan — og det synes jeg, at alle Partier burde være begejstrede for — skabe den politiske Lighed. Og lad mig til sidst sige